

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 9.4.2014
COM(2014) 212 final

2014/0120 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY
o společnostech s ručením omezeným s jediným společníkem

(Text s významem pro EHP)

{SWD(2014) 123 final}

{SWD(2014) 124 final}

{SWD(2014) 125 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

Zlepšení podnikatelského prostředí pro všechny společnosti, a zvláště malé a střední podniky (dále jen „MSP“) – tj. usnadnění a zlepšení podnikání – je jednou z hlavních priorit desetileté strategie růstu EU Evropa 2020¹. Řada opatření s významem pro MSP byla uvedena ve sdělení „Integrovaná průmyslová politika pro éru globalizace“², která je jednou ze sedmi stěžejních iniciativ strategie Evropa 2020. Opatření určená pro zlepšení přístupu k financování a pro další snížení nákladů na podnikání v Evropě byla obsažena také v přezkumu iniciativy Small Business Act³ i v Aktech o jednotném trhu I⁴ a II⁵.

Přeshraniční působení považují společnosti za nákladné a obtížné a jen malý počet MSP investuje v zahraničí. K důvodům patří různost vnitrostátních právních předpisů, zejména rozdíly ve vnitrostátním právu obchodních společností, a nedůvěra zákazníků a obchodních partnerů v zahraniční společnosti. Tuto nedůvěru společnosti často překonávají zakládáním dceřiných společností v jiných členských státech. Výhodou je, že tak zákazníkům mohou nabídnout značku a pověst mateřské společnosti a současně bezpečí dané tím, že jednájí se společností, která má právní postavení nikoli zahraniční, nýbrž domácí společnosti. Založení společnosti v zahraničí je spojeno mimo jiné s náklady na splnění právních a správních požadavků v cizích zemích, které se často liší od toho, na co jsou společnosti zvyklé „v domovské zemi“. Tyto náklady (včetně nezbytného dodatečného právního poradenství a překladů) jsou nejspíše zvláště vysoké u skupin společností, protože každá mateřská společnost, a zejména mateřská společnost z řad MSP, je v současnosti postavena před rozdílné požadavky v každé zemi, ve které zamýšlí založit dceřinou společnost.

Evropské malé a střední podniky (MSP) hrají zásadní úlohu při posilování ekonomiky EU. Stále však existuje řada překážek, které brání jejich plnému rozvoji v rámci vnitřního trhu, a tudíž jim znemožňují přispívat k ekonomice EU podle svého plného potenciálu.

Evropská komise zamýšlela problém uvedených nákladů řešit ve svém návrhu statutu evropské soukromé společnosti (SPE) z roku 2008.⁶ Cílem uvedeného návrhu bylo nabídnout MSP nástroj usnadňující jejich přeshraniční činnosti, který by byl jednoduchý, pružný a jednotný ve všech členských státech. Návrh byl podán v reakci na řadu výzev podniků k vytvoření skutečně evropské formy společnosti s ručením omezeným. Navzdory silné podpoře podnikové sféry se však nepodařilo nalézt kompromis, který by umožnil jednomyslné přijetí statutu členskými státy. Komise se rozhodla vzít návrh o SPE zpět (v rámci programu REFIT⁷) a namísto toho oznámila, že připraví návrh alternativního opatření, jež by vyřešilo alespoň některé z problémů, které řešil statut SPE. Tento přístup je v souladu s akčním plánem pro evropské právo obchodních společností a správu a řízení společností

¹ KOM(2010) 2020, 3.3.2010.

² KOM(2010) 614.

³ KOM(2011) 78, 23.2.2011.

⁴ KOM(2011) 206, 13.4.2011.

⁵ COM(2012) 573, 3.10.2012.

⁶ Návrh nařízení Rady o statutu evropské soukromé společnosti, KOM(2008) 396.

⁷ Zpětvzetí návrhu o SPE bylo oznámeno v příloze sdělení „Program pro účelnost a účinnost právních předpisů (REFIT): výsledky a další kroky“, COM(2013) 685, 2.10.2013.

z roku 2012⁸, který potvrdil závazek Komise zahajovat po návrhu o SPE další iniciativy s cílem rozšířit přeshraniční příležitosti pro MSP.

Celkovým cílem tohoto návrhu, jehož přístup představuje alternativu ke statutu SPE, je usnadnit zakládání společností v zahraničí pro všechny potenciální zakladatele, a zejména pro MSP. To by mělo podpořit a posílit podnikání a vést k většímu růstu a většímu počtu inovací i pracovních míst v EU.

Tento návrh by usnadnil přeshraniční činnosti společností tím, že by byly členské státy požádány, aby do svých právních systémů zavedly vnitrostátní právní formu společnosti, která by se řídila stejnými pravidly ve všech členských státech a měla jednu zkratku v celé EU – SUP (*Societas Unius Personae*). Takováto společnost by se zakládala a fungovala by v souladu s harmonizovanými pravidly ve všech členských státech, což by mělo vést ke snížení zřizovacích a provozních nákladů. Zejména by se tyto náklady mohly snížit díky harmonizovanému zápisnému řízení, možnosti zápisu do rejstříku online s jednotnou šablonou stanov společnosti a nízkému základnímu kapitálu nutnému pro založení společnosti. Věřitelé by byli chráněni prostřednictvím povinnosti kontrolovat plnění ve prospěch společníka, která by byla uložena jednatelům SUP (a v některých případech jedinému společníkovi SUP). Aby mohly podniky plně těžit z výhod vnitřního trhu, neměly by členské státy vyžadovat, aby se sídlo SUP a její ústřední správa nezbytně nacházely ve stejném členském státě.

Souběžně s tímto návrhem Komise v souladu se Stockholmským programem Evropské rady pro otevřenou a bezpečnou Evropu, která slouží svým občanům a chrání je⁹, z roku 2009 provádí také související práce zaměřené na zlepšení právní jistoty pro společnosti a obecněji práce týkající se práva, které se na společnosti vztahuje při působení v jiných členských státech.

Přijetím tohoto návrhu bude zrušena směrnice 2009/102/ES a nařízení č. 1024/2012¹⁰ bude pozměněno tak, aby bylo možné využít systém pro výměnu informací o vnitřním trhu (systém IMI).

2. KONZULTACE SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

Tato iniciativa staví na výzkumu provedeném při přípravě předchozích iniciativ EU, jako byl návrh o SPE z roku 2008, a na řadě relevantních konzultací a jednání, které proběhly od vypracování uvedeného návrhu.

V rámci procesu reflexe o budoucnosti práva obchodních společností EU v dubnu 2011 zveřejnila reflexní skupina odborníků na právo obchodních společností zprávu obsahující řadu doporučení.¹¹ Tato zpráva vyzývá k většímu úsilí o zjednodušení právního režimu, který se vztahuje na MSP. Zmiňuje se v ní zejména nutnost zjednodušit formální náležitosti nezbytné pro založení společnosti (např. zápis do rejstříku či přístup k elektronickým řízením). Ve zprávě se rovněž navrhuje zavedení zjednodušené šablony pro společnosti s jediným společníkem v celé EU, což by jak začínajícím podnikům s jediným společníkem, tak

⁸ COM(2012) 740, 12.12.2012; „Akční plán: Evropské právo obchodních společností a správa a řízení společností – moderní právní rámec pro angažovanější akcionáře a udržitelnější společnosti“.

⁹ Stockholmský program – otevřená a bezpečná Evropa, která slouží svým občanům a chrání je (2010/C115/01).

¹⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1024/2012 ze dne 25. října 2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu („nařízení o systému IMI“) (Úř. věst. L 316, 14.11.2012, s. 1).

¹¹ Zpráva reflexní skupiny:
http://ec.europa.eu/internal_market/company/docs/modern/reflectiongroup_report_en.pdf.

holdingovým společnostem se zcela vlastněnými dceřinými společnostmi umožnilo snížit transakční náklady a vyhnout se zbytečným formalitám.

Na základě uvedené zprávy Komise v únoru 2012 zahájila širokou veřejnou konzultaci o budoucnosti evropského práva obchodních společností. Její závěr zahrnoval stanoviska zúčastněných stran k možným opatřením s cílem dále podpořit evropské MSP na úrovni EU. Bylo obdrženo téměř 500 odpovědí od široké škály zúčastněných stran, včetně orgánů veřejné moci, odborových svazů, podnikatelských svazů, investorů, akademických pracovníků a jednotlivých občanů. Velká většina vyzněla ve prospěch opatření Komise na podporu MSP, ale názory se rozcházely ohledně prostředků, jež by se měly použít. Komise těžila také z práce odborníků na právo obchodních společností zapojených do reflexní skupiny, např. z doporučení ke klíčovým aspektům možné budoucí směrnice o společnostech jedné osoby.

V červnu 2013 byla zahájena podrobnější online veřejná konzultace o společnostech jedné osoby¹², která posuzovala, zda by harmonizace vnitrostátních předpisů o společnostech jedné osoby mohla společností, a zvláště MSP, přinést jednodušší a pružnější pravidla a snížit jejich náklady. Bylo obdrženo celkem 242 odpovědí od široké škály zúčastněných stran, včetně společností, orgánů veřejné moci, odborových svazů, podnikatelských svazů, vysokých škol a jednotlivých občanů. Z respondentů, kteří vyslovili názor, se 62 % domnívalo, že by harmonizace pravidel pro společnosti s ručením omezeným s jediným společníkem mohla usnadnit přeshraniční činnosti MSP; 64 % pak soudilo, že by takováto iniciativa měla zahrnovat pravidla pro online zápis do rejstříku se standardizovaným formulářem pro zápis v celé EU.

Dne 13. září 2013 se zástupci Generálního ředitelství pro vnitřní trh a služby Evropské komise setkali s řadou zástupců podniků EU¹³. Většina účastníků setkání iniciativu podpořila a zdůraznila pozitivní dopad, který by mohla mít na společnosti v EU. Současně ale zdůraznili, že by se tato iniciativa neměla považovat za plnohodnotnou alternativu statutu SPE a že by úsilí o zavedení SPE mělo pokračovat.

Jiné zúčastněné strany, například notáři, iniciativu rovněž obecně podporovaly, ale vyslovily řadu obav týkajících se konkrétně bezpečnosti online zápisu společností do rejstříku a nutnosti zaručit náležitou míru kontroly nad řízením. Kromě toho byly některé zúčastněné strany toho názoru, že by snížení požadavku na minimální základní kapitál mělo být doprovázeno vhodnými opatřeními, např. zkouškou solventnosti nebo omezeními pro rozdělování dividend.

V rámci posouzení dopadů provedeného Komisí byla kvůli neproveditelnosti nebo nedostatku podpory zúčastněných stran hned na začátku zamítnuta řada možností (zejména zavedení nové nadnárodní právní formy a harmonizace práva obchodních společností ohledně zakládání dceřiných společností, jejichž zakladateli jsou pouze MSP, nebo zakládání dceřiných společností ve formě jak akciových společností, tak společností s ručením omezeným).

Možnosti zvažované po provedeném posouzení počítaly s vytvořením právních forem podle vnitrostátního práva obchodních společností pro společnosti s ručením omezeným s jediným společníkem, a to s harmonizovanými podmínkami, zejména ohledně procesu zápisu do rejstříku a požadavku na minimální základní kapitál.

¹² http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2013/single-member-private-companies.

¹³ Business Europe, Rada notářů EU, Evropská aliance malých podniků, Rada advokátních komor a sdružení právníků Evropy, Chambre de Commerce et d'Industrie de région Paris et Ile-de-France, Association Nationale des Sociétés par Actions a Eurochambers.

Zvolena byla možnost politiky, která by zahrnovala možnost online zápisu do rejstříku se standardní šablonou pro stanovy společnosti a požadavek na minimální základní kapitál ve výši 1 EUR, doprovázený rozvahovou zkouškou a prohlášením o solventnosti. Ve srovnání s ostatními možnostmi politiky tato možnost představuje nejlepší celkové řešení, měřeno její účinností z hlediska dosažení cílů (zejména snížení nákladů společnosti), efektivností a mírou soudržnosti s politikami EU.

Výbor pro posuzování dopadů přijal k posouzení dopadů dne 20. listopadu 2013 celkově kladné stanovisko. Přípomínky výboru vedly k úpravě oddílů týkajících se: vymezení problému a stromu problému, velikosti trhu a možností politiky a jejich dopadů. Kromě toho byl popis situace v členských státech převeden do tabulek a bylo doplněno shrnutí výsledků online konzultace z roku 2013. V návaznosti na stanovisko výboru pro posuzování dopadů nyní posouzení dopadů zejména obsahuje možnosti týkající se požadavku na minimální základní kapitál a ochrany věřitelů, jakož i možnosti ohledně online zápisu do rejstříku a používání jednotné šablony stanov společnosti. Navíc je v posouzení dopadů zřetelněji uvedena velikost dotčeného trhu: v EU existuje kolem 21 milionů MSP, z nichž přibližně 12 milionů jsou společnosti s ručením omezeným či akciové společnosti a z toho zhruba polovina (5,2 milionu) jsou společnosti s ručením omezeným s jediným společníkem.

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

Právní základ, subsidiarita a proporcionalita

Návrh je založen na článku 50 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), který je právním základem pravomoci EU přijímat opatření v oblasti práva obchodních společností. Zejména čl. 50 odst. 2 písm. f) SFEU stanoví postupné odstraňování omezení svobody usazování, pokud jde o podmínky zřizování dceřiných společností.

Předloha návrhu nezavádí novou nadnárodní právní formu pro společnost jedné osoby, ale spíše přispívá k postupnému odstraňování omezení svobody usazování, pokud jde o podmínky zřizování dceřiných společností na územích členských států. Cíle předlohy návrhu tedy v zásadě mohlo být dosaženo prostřednictvím samostatného přijetí totožných právních předpisů členskými státy. Za těchto okolností představuje článek 50 dostatečný právní základ návrhu a není nutné se odvolávat na článek 352 SFEU.

Podle zásady subsidiarity by měla EU přijímat opatření pouze v případě, přinese-li tato cesta lepší výsledky nežli opatření na úrovni členských států.

Řešení dosud přijatá jednotlivými členskými státy v oblasti snižování zřizovacích nákladů zatím nejsou koordinována na úrovni EU. Takováto koordinace mezi členskými státy, jejímž cílem by bylo zavést do vnitrostátních právních systémů totožné požadavky na určitou vnitrostátní právní formu společnosti, je sice teoreticky možná, ale jeví se v blízké budoucnosti jako nepravděpodobná. Je naopak pravděpodobné, že individuální opatření členských států i nadále povedou k rozdílným výsledkům, jak je podrobně doloženo v posouzení dopadů.

Individuální opatření členských států se zejména ve většině případů zaměřují na jejich specifické vnitrostátní souvislosti a jejich cílem obvykle není usnadnit přeshraniční usazování. Například požadavek na fyzickou přítomnost před notářem nebo jiným orgánem členského státu zápisu do rejstříku sice není přímo diskriminační, ale má odlišný dopad na rezidenty než na nerezidenty. Náklady budou pravděpodobně významnější pro zahraniční než pro domácí zakladatele. Také online zápis do rejstříku, který je v praxi přístupný pouze státním příslušníkům nebo rezidentům, se jeví přijatelným ve vnitrostátním kontextu, ale v případě

zahraničních společností vede ke vzniku vícenákladů, které domácím společnostem nevznikají.

Zdá se tudíž, že bez opatření na úrovni EU by existovala pouze neharmonizovaná vnitrostátní řešení a MSP by se i nadále potýkaly s překážkami ztěžujícími jejich expanzi do zahraničí, přičemž výsledné náklady by zvláště zatěžovaly zahraniční zakladatele. Zjednodušení vyplývajícího z harmonizovaných pravidel sice teoreticky může být dosaženo, budou-li členské státy postupovat samostatně, avšak je to vysoce nepravděpodobné. V této souvislosti se jeví, že cílený zásah EU je v souladu se zásadou subsidiarity.

Pokud jde o zásadu proporcionality, opatření EU by mělo být přiměřené k dosažení cílů sledované politiky a mělo by být omezeno na to, co je pro dosažení těchto cílů nezbytné. Je třeba harmonizovat podmínky zakládání a provozování společností s ručením omezeným s jediným společníkem, aby se dosáhlo vyšší přeshraniční účasti malých a středních podniků na vnitřním trhu. Toto opatření by mělo usnadnit a stimulovat zakládání společností, zejména by mělo vést ke zvýšení počtu dceřiných společností v rámci EU. Toto opatření nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle, neboť se nepokouší plně harmonizovat všechny aspekty související s provozem společností s ručením omezeným s jediným společníkem, ale je omezeno na aspekty, jež jsou nejdůležitější v přeshraničním kontextu. Nová směrnice, která zrušuje stávající směrnici o společnostech s jediným společníkem, rovněž zajišťuje, aby obsah a forma navrhovaného opatření EU nepřekračovaly rámec toho, co je nezbytné a přiměřené pro dosažení regulačního cíle.

Podrobné vysvětlení návrhu

Část 1: Obecná pravidla pro společnosti s ručením omezeným s jediným společníkem

Obecná pravidla pro společnosti s ručením omezeným s jediným společníkem se použijí pro všechny společnosti uvedené v příloze I, včetně společností uvedených ve druhé části této směrnice (články 1–5). Dvanáctá směrnice Rady 89/667/EHS v oblasti práva společností, která byla kodifikována směrnicí 2009/102/ES, zavedla právní nástroj umožňující omezit ručení společnosti jedné osoby v celé EU. Kromě toho ustanovení první části této směrnice vyžadují zveřejňování informací o společnosti jedné osoby ve veřejně přístupném rejstříku a upravují rozhodnutí přijímaná jediným společníkem i smlouvy mezi jediným společníkem a společností. Jestliže členský stát umožňuje, aby jediného společníka měly také akciové společnosti, pak se pravidla stanovená v první části směrnice použijí i na tyto společnosti.

Část 2: Zvláštní pravidla pro *Societas Unius Personae* (SUP)

Kapitola 1: Obecná ustanovení

Ustanovení druhé části této směrnice se použijí pro společnosti s ručením omezeným s jediným společníkem založené ve formě SUP (článek 6).

Ve věcech, na které se tato směrnice nevztahuje, by se měly použít příslušné vnitrostátní právní předpisy.

Kapitola 2: Vznik SUP

Podle směrnice může SUP vzniknout pouze těmito způsoby: buď založením společnosti *ex nihilo* (založením zcela nové společnosti), nebo přeměnou stávající společnosti s jinou právní formou. Směrnice obsahuje některá ustanovení (články 8 a 9) pro každou z těchto dvou metod a proces zakládání SUP se také řídí vnitrostátními pravidly pro společnosti s ručením omezeným.

SUP může založit *ex nihilo* každá fyzická nebo právnická osoba, včetně právnické osoby, která je společností s ručením omezeným s jediným společníkem. Členské státy by neměly SUP bránit v tom, aby byly jedinými společníky v jiných společnostech.

Založit SUP cestou přeměny mohou pouze společnosti s ručením omezeným uvedené v příloze I. Společnosti, která se stane SUP na základě přeměny, zůstává zachována její právní subjektivita. Pokud jde o postupy přeměny, odkazuje směrnice na vnitrostátní právní předpisy.

Podle této směrnice musí mít SUP sídlo a buď ústřední správu, nebo hlavní provozovnu v EU (článek 10).

Kapitola 3: Stanovy

Pro stanovy společnosti stanoví směrnice standardní šablonu, jejíž použití je v případě online zápisu do rejstříku povinné. Dále stanoví také minimální obsah šablony, jenž bude uveden v prováděcím aktu, který přijme Komise (článek 11).

Stanovy lze po provedení zápisu do rejstříku změnit, avšak změny musí být v souladu s touto směrnicí a vnitrostátními právními předpisy (článek 12).

Kapitola 4: Zápis SUP do rejstříku

Ustanovení týkající se řízení o zápisu do rejstříku tvoří hlavní část této směrnice, protože jde o zásadní otázku z hlediska usnadnění zakládání dceřiných společností v jiných zemích EU, než je domovská země dané společnosti. Směrnice vyžaduje, aby členské státy umožňovaly řízení o zápisu do rejstříku, které lze provést plně elektronicky na dálku, aniž by byla nutná fyzická přítomnost zakladatele před orgány členského státu zápisu. Proto musí být také možné, aby veškerá komunikace mezi subjektem příslušným pro zápis do rejstříku a zakladatelem proběhla elektronicky. Aby bylo možné společnosti zakládat rychle, musí být zápis SUP do rejstříku dokončen do tří pracovních dnů (článek 14).

Směrnice navíc obsahuje taxativní seznam dokumentů a údajů, které mohou členské státy vyžadovat pro účely zápisu SUP do rejstříku. Po provedení zápisu může SUP dokumenty a údaje změnit postupem, který stanoví vnitrostátní právní předpisy (článek 13).

Kapitola 5: Jediný podíl

Jelikož má SUP pouze jednoho společníka, může vydat pouze jeden obchodní podíl, který nelze rozdělit (článek 15).

Kapitola 6: Základní kapitál

Směrnice stanoví, že základní kapitál musí činit alespoň 1 EUR nebo alespoň jednu jednotku národní měny v členském státě, jehož měnou není euro. Členské státy by neměly ukládat žádná omezení maximální hodnoty jediného podílu nebo splaceného základního kapitálu a neměly by vyžadovat, aby SUP vytvářela zákonný rezervní fond. Směrnice však SUP umožňuje vytvořit dobrovolný rezervní fond (článek 16).

Směrnice rovněž obsahuje pravidla týkající se plnění (např. dividend) ve prospěch jediného společníka SUP. K plnění může dojít, pokud SUP splňuje rozvahovou zkoušku, tj. prokáže, že po poskytnutí plnění budou zbývající aktiva SUP postačovat k plnému pokrytí jejích závazků. Kromě toho musí řídicí orgán před každým plněním ve prospěch společníka předložit jedinému společníkovi prohlášení o solventnosti. Zařazení těchto dvou požadavků do směrnice zajišťuje vysokou úroveň ochrany věřitelů, která by měla přispět k vybudování dobré pověsti označení „SUP“ (Článek 18).

Kapitola 7: Struktura a provozní postupy SUP

Směrnice upravuje rozhodovací pravomoci jediného společníka, fungování řídicího orgánu a zastupování SUP ve vztahu ke třetím osobám (Článek 21).

V zájmu usnadnění přeshraničních činností MSP a dalších společností uděluje směrnice jedinému společníkovi právo přijímat rozhodnutí, aniž by bylo nutno pořádat valnou hromadu, a vyjmenovává záležitosti, o kterých musí rozhodovat jediný společník. Jediný společník by měl mít možnost přijímat i jiná rozhodnutí, než která jsou uvedena v této směrnici, včetně přenesení pravomocí na řídicí orgán, pokud to povolují vnitrostátní právní předpisy.

Jednateli SUP se mohou stát pouze fyzické osoby, ledaže právní předpisy členského státu zápisu do rejstříku dávají tuto možnost i právnickým osobám. Směrnice obsahuje určitá ustanovení o jmenování a odvolávání jednatelů. Jednatelé jsou odpovědní za řízení SUP a zastupují rovněž SUP vůči třetím osobám. Předpokládá se, že SUP může být atraktivním modelem pro skupiny společností, a směrnice proto jedinému společníkovi umožňuje vydávat příkazy řídicímu orgánu. Tyto příkazy ovšem musí být v souladu s vnitrostátními právními předpisy, jež chrání zájmy jiných stran (článek 22).

SUP může být přeměněna na jinou vnitrostátní právní formu. V případě, že přestanou být plněny požadavky této směrnice, je SUP povinna provést buď přeměnu na jinou právní formu společnosti, nebo zrušení. Jestliže tak neučiní, musí mít vnitrostátní orgány pravomoc společnost zrušit (článek 25).

Část 3: Závěrečná ustanovení

Směrnice vyžaduje, aby členské státy stanovily vhodné sankce za porušení směrnice, vnitrostátních právních předpisů nebo stanov (článek 28). Zmocňuje také Komisi k přijímání aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů.

Za účelem průběžné aktualizace seznamu právních forem společností v členských státech Komise v případě potřeby prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci navrhne změnu přílohy I, což nebude vyžadovat znovuvotevení směrnice a uplatnění legislativního postupu (čl. 1 odst. 2). Rovněž se navrhuje přenést na Komisi pravomoc přijmout dva prováděcí akty – ohledně šablony pro zápis do rejstříku a šablony pro stanovy (čl. 11 odst. 3 a čl. 13 odst. 2). Šablony obsažené v prováděcích aktech by bylo možné snadněji přizpůsobovat měnícímu se podnikatelskému prostředí než šablony přijaté řádným legislativním postupem. Při redigování šablon bude Komisi nápomocen Výbor pro právo obchodních společností.

Tato směrnice zrušuje směrnici 2009/102/ES, která se nahrazuje touto směrnicí, a mění nařízení č. 1024/2012¹⁴ tak, aby bylo možné využít systém pro výměnu informací o vnitřním trhu (systém IMI) (články 29 a 30).

Členské státy musí tuto směrnici provést nejpozději dva roky ode dne jejího přijetí. Komise mezitím přijme nezbytné prováděcí akty. Členské státy se vyzývají, aby proces provádění zahájily okamžitě po vstupu směrnice v platnost.

4. INFORMATIVNÍ DOKUMENTY

Podle společného politického prohlášení ze dne 27. října 2011 by Evropská komise měla vyžadovat informativní dokumenty pouze v případě, že dokáže zdůvodnit „při předložení

¹⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1024/2012 ze dne 25. října 2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu („nařízení o systému IMI“) (Úř. věst. L 316, 14.11.2012, s. 1).

každého jednotlivého návrhu potřebu a přiměřenost poskytnutí těchto dokumentů, přičemž u každého případu zvlášť zohlední zejména složitost dané směrnice a jejího provedení do vnitrostátního práva i případnou dodatečnou administrativní zátěž“.

Komise se domnívá, že vzhledem ke stávajícím problémům při provádění, které vznikají mimo jiné kvůli značné rozmanitosti způsobů, jak je v členských státech upraveno právo společností (např. v občanských zákonících, obchodních zákonících a zákonech o obchodních společnostech), je v tomto konkrétním případě odůvodněné požádat členské státy, aby jí poskytly informativní dokumenty.

Prováděcí opatření budou mít řadu důsledků na vnitrostátní úrovni a ovlivní například vnitrostátní právo obchodních společností, řízení o zápisu do rejstříku, komunikaci mezi subjektem odpovědným za zápis do rejstříku a zakladatelem, internetové stránky příslušných orgánů a proces elektronické identifikace online. Zvláště ustanovení druhé části směrnice budou s nejvyšší pravděpodobností provedena do několika vnitrostátních aktů. Tak by tomu mohlo být zejména v členských státech s více než jedním centrálním obchodním rejstříkem.

V této souvislosti bude mít oznámení prováděcích opatření zásadní význam pro vysvětlení vztahu mezi ustanoveními této směrnice a vnitrostátními prováděcími opatřeními, a tedy pro posouzení souladu vnitrostátních právních předpisů se směrnicí.

Prosté oznámení jednotlivých prováděcích opatření by bez dalších vysvětlení nebylo zcela jasné, a proto by Komisi neumožňovalo ujistit se, že byla všechna právní ustanovení EU správně a v plném rozsahu provedena. Informativní dokumenty jsou nezbytné pro plné porozumění způsobu, jakým členské státy ustanovení směrnice provádějí ve vnitrostátním právu. Členské státy se vybízejí, aby informativní dokumenty předložily v podobě přehledných tabulek ukazujících, jak jednotlivá přijatá vnitrostátní opatření odpovídají ustanovením směrnice.

Vzhledem k výše uvedenému se do navrhované směrnice zařazuje tento bod odůvodnění: „Členské státy se v souladu se Společným politickým prohlášením členských států a Komise o informativních dokumentech ze dne 28. září 2011 zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice do vnitrostátního práva o jeden či více dokumentů, které objasňují vztah mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních prováděcích nástrojů. Ve vztahu k této směrnici považuje zákonodárce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.“

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY**o společnostech s ručením omezeným s jediným společníkem**

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 50 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/102/ES ze dne 16. září 2009 v oblasti práva společností o společnostech s ručením omezeným s jediným společníkem¹⁵ umožnila jednotlivým podnikatelům působit s omezeným ručením v rámci celé Unie.
- (2) Část I této směrnice přejímá ustanovení směrnice 2009/102/ES s ohledem na všechny kapitálové společnosti s jediným společníkem. Vyžaduje, aby v případě soustředění všech podílů v jediných rukou byla totožnost jediného společníka zveřejněna zápisem do rejstříku. Směrnice také stanoví, že rozhodnutí, která jediný společník přijímá při výkonu pravomocí valné hromady, jakož i smlouvy mezi společníkem a společností by měly být vyhotoveny písemně, ledaže jde o smlouvy uzavřené za tržních podmínek v rámci běžného obchodního styku.
- (3) Zakládání kapitálových společností s jediným společníkem jako dceřiných společností v jiných členských státech je spojeno s náklady vznikajícími v důsledku rozdílných právních a správních požadavků, které je třeba v dotčených členských státech splnit. Tyto rozdílné požadavky v různých členských státech nadále přetrvávají.
- (4) Sdělení Komise s názvem „Integrovaná průmyslová politika pro éru globalizace: Konkurenceschopnost a udržitelnost ve středu zájmu“¹⁶ vybízí k vytváření a růstu malých a středních podniků (dále jen „MSP“) a jejich pronikání do zahraničí. To je důležité pro hospodářství Unie, protože MSP zajišťují dvě třetiny zaměstnanosti v Unii a mají významný potenciál z hlediska růstu a tvorby pracovních míst.
- (5) Zlepšení podnikatelského prostředí, zejména pro MSP, snížením transakčních nákladů v Evropě, podpora klastrů a podpora internacionalizace MSP patřily ke klíčovým

¹⁵ Úř. věst. L 258, 1.10.2009. s. 20.

¹⁶ KOM(2010) 614 v konečném znění, 28.10.2010.

prvkům iniciativy „Průmyslová politika pro éru globalizace“, popsané ve sdělení Komise o strategii Evropa 2020¹⁷.

- (6) V Přezkumu iniciativy „Small Business Act“ pro Evropu¹⁸ se v souladu se strategií Evropa 2020 vyzývá k dalšímu pokroku, pokud jde o to, učinit inteligentní regulaci realitou, zlepšit přístup na trh a podporovat podnikání, vytváření pracovních míst a růst podporující začlenění.
- (7) V zájmu usnadnění přeshraničních činností MSP a zakládání společností jedné osoby jakožto dceřiných společností v jiných členských státech je třeba snížit náklady a administrativní zátěž spojené se zakládáním těchto společností.
- (8) Existence harmonizovaného právního rámce upravujícího vznik společností jedné osoby, včetně zavedení jednotné šablony pro stanovy společnosti, by měla přispět k postupnému odstraňování omezení svobody usazování, pokud jde o podmínky zřizování dceřiných společností na územích členských států, a vést ke snížení nákladů.
- (9) Společnosti s ručením omezeným s jediným společníkem založené a fungující v souladu s touto směrnicí by měly ke své firmě připojit společnou, snadno rozeznatelnou zkratku – SUP (*Societas Unius Personae*).
- (10) Aby byly respektovány stávající tradice členských států v oblasti práva obchodních společností, je třeba poskytnout jim flexibilitu, pokud jde o způsob a rozsah, v jakém si přejí harmonizovaná pravidla upravující zakládání a fungování SUP uplatňovat. Část 2 této směrnice mohou členské státy používat pro všechny společnosti s ručením omezeným s jediným společníkem, takže by všechny takové společnosti fungovaly a byly známy jako SUP. Alternativně by měly zavést SUP jako samostatnou právní formu společností, která by existovala souběžně s jinými formami společností s ručením omezeným s jediným společníkem stanovenými ve vnitrostátním právu.
- (11) Aby bylo zajištěno co nejširší uplatňování harmonizovaných pravidel, měly by mít právo zakládat SUP jak fyzické, tak právnické osoby. Ze stejného důvodu by měly mít možnost využít rámce pro SUP i společnosti s ručením omezeným, které nebyly založeny jako SUP. Měla by jim být umožněna přeměna na SUP v souladu s použitelnými vnitrostátními právními předpisy.
- (12) Aby mohly podniky plně těžit z výhod vnitřního trhu, neměly by členské státy vyžadovat, aby se sídlo SUP a její ústřední správa nacházely ve stejném členském státě.
- (13) Aby bylo možné snadněji a s menšími náklady zakládat dceřiné společnosti v jiných členských státech, neměli by mít zakladatelé SUP povinnost fyzicky se dostavit k orgánu pro zápis do rejstříku členského státu. Rejstřík by měl být přístupný z každého členského státu a zakladatel společnosti by měl mít možnost využít stávající jednotná kontaktní místa, zřízená podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES¹⁹, jako bránu k vnitrostátním online registračním místům. Mělo by tedy být možné založit SUP na dálku pouze elektronickými prostředky.
- (14) V zájmu zajištění vysoké úrovně transparentnosti by všechny dokumenty zapsané v obchodním rejstříku měly být veřejně zpřístupněny prostřednictvím systému

¹⁷ KOM(2010) 2020 v konečném znění, 3.3.2010.

¹⁸ KOM(2011) 78 v konečném znění, 23.2.2011.

¹⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu (Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 36).

propojení rejstříků uvedeného v čl. 4a odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/101/ES²⁰.

- (15) Aby byla zajištěna vysoká míra jednotnosti a přístupnosti online, měly by se dokumenty používané pro zápis SUP do rejstříku řídit jednotným formátem, který bude dostupný ve všech úředních jazycích Unie. Každý členský stát může vyžadovat, aby byl zápis do rejstříku proveden v úředním jazyce dotčeného členského státu, ale členské státy se také vybízejí, aby umožňovaly zápis v ostatních úředních jazycích Unie.
- (16) V souladu s doporučením zkrátit dobu potřebnou pro založení nového podniku uvedeným ve sdělení Evropské komise z roku 2011 Přezkum iniciativy „Small Business Act“²¹ by SUP měly osvědčení o zápisu do příslušného rejstříku členského státu obdržet do tří pracovních dnů. Tato možnost by měla být k dispozici pouze nově zakládaným společnostem, nikoli stávajícím subjektům, které chtějí provést přeměnu na SUP, protože zápis takovýchto subjektů do rejstříku může vzhledem k jejich povaze trvat déle.
- (17) Každý členský stát by měl určit příslušné elektronické registrační místo. Na podporu určených orgánů při výměně informací o totožnosti zakladatele mohou členské státy použít prostředky stanovené nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1024/2012²².
- (18) Ustanoveními, která se týkají zakládání společností s ručením omezeným s jediným společníkem, by nemělo být dotčeno právo členských států zachovat stávající pravidla týkající se ověřování procesu zápisu do rejstříku za předpokladu, že celé řízení o zápisu lze dokončit elektronicky a na dálku.
- (19) Je-li SUP do rejstříku zapisována elektronicky, mělo by být použití šablony stanov povinné. Pokud vnitrostátní právní předpisy povolují jinou formu zápisu, šablonu není třeba použít, ale stanovy musí být v souladu s požadavky směrnice. Minimální základní kapitál vyžadovaný pro založení společnosti s ručením omezeným s jediným společníkem je v různých členských státech různý. Většina členských států již podnikla kroky ke zrušení požadavku na minimální základní kapitál nebo jeho zachování na nominální úrovni. Na SUP by se neměl vztahovat požadavek na velký povinný základní kapitál, protože by to působilo jako překážka zakládání těchto společností. Věřitelé by však měli být chráněni před nadměrným plněním ve prospěch jediných společníků, která by mohla ovlivnit schopnost SUP splácet své dluhy. Takováto ochrana by měla být zajištěna uložením minimálních požadavků na rozvahu (závazky nepřesahující hodnotu aktiv) a zavedením prohlášení o solventnosti, které bude vypracovávat a podepisovat řídicí orgán. Na využití základního kapitálu jediným společníkem by se neměla vztahovat žádná další omezení.
- (20) Aby se zamezilo zneužívání a zjednodušila se kontrola, neměly by SUP vydávat žádné další podíly ani by se jediný podíl neměl dělit. SUP by také neměly získávat či vlastnit

²⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/101/ES ze dne 16. září 2009 o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadována v členských státech od společností ve smyslu čl. 48 druhého pododstavce Smlouvy, za účelem dosažení rovnocennosti těchto opatření (Úř. věst. L 258, 1.10.2009, s. 11).

²¹ KOM(2011) 78 v konečném znění, 23.2.2011.

²² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1024/2012 ze dne 25. října 2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu a o zrušení rozhodnutí Komise 2008/49/ES („nařízení o systému IMI“) (Úř. věst. L 316, 14.11.2012, s. 1).

svůj jediný podíl, ať přímo, či nepřímo. Práva spojená s jediným podílem by měla vykonávat pouze jedna osoba. Pokud členské státy umožní spoluvlastnictví jediného podílu, měl by být jménem spoluvlastníků oprávněn jednat jen jeden zástupce, který by měl být pro účely této směrnice považován za jediného společníka.

- (21) Za účelem zajištění vysoké úrovně transparentnosti by rozhodnutí, která jediný společník SUP přijme při výkonu pravomocí valné hromady, měla být písemně zaznamenána. Tato rozhodnutí by měla být oznámena společnosti a jejich písemný záznam uchováván po dobu alespoň pěti let.
- (22) Řídící orgán SUP by měl být složen z jednoho nebo více jednatelů. Jednateli by měly být jmenovány pouze fyzické osoby, ledaže by členský stát zápisu do rejstříku umožňoval právníkům osobám vykonávat funkci jednatele.
- (23) Aby se usnadnilo fungování skupin společností, příkazy, které jediný společník vydá řídícímu orgánu, by měly být závazné. Řídící orgán by se jimi neměl řídit pouze v případě, že by jednání podle nich bylo v rozporu s vnitrostátními právními předpisy členského státu, ve kterém je společnost zapsána do rejstříku. S výjimkou ustanovení stanov, které dovoluje zastupovat společnost pouze všem jednatelům společně, by žádné jiné omezení pravomocí jednatelů vyplývající ze stanov nemělo být závazné ve vztahu ke třetím osobám.
- (24) Členské státy by měly stanovit pravidla pro ukládání sankcí za porušení této směrnice a zajistit jejich uplatňování. Tyto sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující.
- (25) V zájmu snížení správních a právních nákladů spojených se zakládáním společností a zajištění vysoké míry jednotnosti řízení o zápisu do rejstříku ve všech členských státech by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci k přijetí šablony pro zápis do rejstříku a šablony pro stanovy SUP. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011²³.
- (26) Aby bylo možné zohledňovat budoucí změny právních předpisů členských států a Unie týkajících se forem společností, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie za účelem aktualizace seznamu podniků uvedeného v příloze I. Zvláště důležité je, aby Komise během přípravných prací vedla patřičné konzultace, mimo jiné konzultace s odborníky. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by měla Komise zajistit, aby byly příslušné dokumenty souběžně, včas a vhodným způsobem předávány Evropskému parlamentu a Radě.
- (27) Členské státy se v souladu se Společným politickým prohlášením členských států a Komise o informativních dokumentech ze dne 28. září 2011²⁴ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice do vnitrostátního práva o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice do vnitrostátního práva. Ve vztahu k této směrnici považuje zákonodárce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (28) Jelikož cíle této směrnice, totiž usnadnění zakládání společností s ručením omezeným s jediným společníkem, včetně společností SUP, nemůže být uspokojivě dosaženo na

²³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

²⁴ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

úrovni členských států, ale z důvodu jeho rozsahu a účinků jej může být lépe dosaženo spíše na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

- (29) Jelikož se směrnice 2009/102/ES podstatným způsobem mění, měla by být uvedená směrnice v zájmu jasnosti a právní jistoty zrušena,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Část 1

Obecná ustanovení

Článek 1

Oblast působnosti

1. Koordinační opatření stanovená v této směrnici se použijí pro právní a správní předpisy členských států, které se týkají:
 - a) forem společností vyjmenovaných v příloze I;
 - b) společnosti *Societas Unius Personae* (dále jen „SUP“) uvedené v článku 6.
2. Členské státy Komisi ve lhůtě dvou měsíců uvědomí o každé změně forem společností s ručením omezeným stanovených v jejich vnitrostátních právních předpisech, která má vliv na obsah přílohy I.

Komise je v takovém případě zmocněna upravit seznam společností uvedený v příloze I prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 26.
3. Jestliže členský stát povolí, aby i jiné společnosti než společnosti vyjmenované v příloze I byly zakládány jako společnosti jedné osoby nebo se stávaly společnostmi jedné osoby podle definice v čl. 2 odst. 1, vztahuje se tato směrnice i na tyto společnosti.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „společností jedné osoby“ společnost, jejíž podíly drží jediná osoba;
- 2) „přeměnou“ proces, kterým se stávající společnost stane SUP nebo přestane být SUP;
- 3) „plněním ve prospěch společníka“ finanční prospěch, který jediný společník získal přímo či nepřímo z SUP, ve vztahu k jedinému podílu, včetně jakýchkoli převodů peněz nebo majetku. Plnění ve prospěch společníka může mít formu dividendy a může být provedeno prostřednictvím nákupu nebo prodeje majetku nebo jakýmkoli jiným způsobem;
- 4) „stanovami“ stanovy nebo statut nebo jakékoli jiné předpisy či zakládací dokumenty, kterými se zakládá společnost;
- 5) „jednatelem“ člen řídicího orgánu, buď formálně jmenovaný, nebo fakticky zastávající funkci jednatele.

Článek 3

Zveřejňování

Pokud se společnost stane společností jedné osoby v důsledku soustředění všech podílů v jediných rukou, musí být tato skutečnost a totožnost jediného společníka vloženy do spisu nebo zapsány do rejstříku uvedených v čl. 3 odst. 1 a 3 směrnice 2009/101/ES nebo vyznačeny v rejstříku vedeném u společnosti a přístupném veřejnosti.

Článek 4
Valná hromada

1. Jediný společník vykonává pravomoci valné hromady společníků.
2. Rozhodnutí jediného společníka přijatá při výkonu pravomocí uvedených v odstavci 1 se vyhotoví písemně.

Článek 5
Smlouvy mezi jediným společníkem a společností

1. Smlouvy mezi jediným společníkem a společností se vyhotoví písemně.
2. Členské státy mohou rozhodnout, že se odstavec 1 nepoužije pro smlouvy uzavřené za tržních podmínek v rámci běžného obchodního styku, které společnost jedné osoby nepoškozují.

Část 2

Societas Unius Personae

Kapitola 1

Právní forma a obecné zásady

Článek 6

Právní forma

1. Členské státy stanoví možnost zápisu do rejstříku pro společnosti s ručením omezeným s jediným společníkem v souladu s pravidly a postupy uvedenými v této části. Tyto společnosti se označují jako SUP.
2. Členské státy společně SUP nebrání v tom, aby byly jedinými společníky v jiných společnostech.

Článek 7

Obecné zásady

1. Členské státy udělí SUP plnou právní subjektivitu.
2. Členské státy stanoví, že jediný společník ručí jen do výše částky upsaného základního kapitálu.
3. Za firmou společnosti, která má právní formu SUP, se uvádí zkratka „SUP“. Zkratku „SUP“ smí používat pouze SUP.
4. SUP a její stanovy se řídí vnitrostátními právními předpisy členského státu, ve kterém je SUP zapsána do rejstříku (dále jen „použitelné vnitrostátní právo“).
5. Členské státy stanoví, že se SUP zakládá na dobu neurčitou, pokud v jejích stanovách není uvedeno jinak.

Kapitola 2

Vznik

Článek 8

Založení

SUP může být založena fyzickou nebo právnickou osobou.

Článek 9

Přeměna na SUP

1. Členské státy zajistí, aby SUP mohla vzniknout přeměnou forem společností uvedených v příloze I.
2. Vznik SUP prostřednictvím přeměny nevede k likvidačnímu řízení ani ke ztrátě či přerušení právní subjektivity a neovlivní práva ani závazky, které existovaly před přeměnou.
3. Členské státy zajistí, aby se společnost mohla stát SUP pouze při splnění těchto podmínek:

- a) bylo přijato usnesení jejích společníků nebo učiněno rozhodnutí jejího jediného společníka povolující přeměnu společnosti na SUP;
- b) stanovy společnosti jsou v souladu s použitelným vnitrostátním právem a
- c) čistá aktiva společnosti jsou alespoň rovna součtu jejího upsaného základního kapitálu a té části rezervních fondů, která podle stanov nesmí být použita k plnění ve prospěch společníka.

Článek 10 **Sídlo SUP**

SUP má sídlo a buď správní ústředí, nebo hlavní provozovnu v Unii.

Kapitola 3 **Stanovy**

Článek 11 **Jednotná šablona stanov**

- 1. Členské státy požadují, aby stanovy SUP obsahovaly alespoň záležitosti stanovené v odstavci 2.
- 2. Jednotná šablona stanov obsahuje otázky vzniku společnosti, podílů, základního kapitálu, organizace, účetnictví a zrušení SUP.
Šablona se zpřístupní elektronickými prostředky.
- 3. Jednotnou šablonu stanov přijme Komise formou prováděcího aktu. Tento prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle článku 27.

Článek 12 **Změny stanov**

- 1. Po zápisu do rejstříku může SUP elektronickými nebo jinými prostředky změnit své stanovy v souladu s použitelným vnitrostátním právem. Tato skutečnost se запиše do obchodního rejstříku v členském státě zápisu do rejstříku.
- 2. Pozměněné stanovy SUP obsahují alespoň záležitosti stanovené v jednotné šabloně uvedené v čl. 11 odst. 2.

Kapitola 4 **Zápis do rejstříku**

Článek 13 **Formální náležitosti pro zápis do rejstříku**

- 1. Pro účely zápisu SUP do rejstříku mohou členské státy vyžadovat pouze tyto informace nebo dokumentaci:
 - a) firmu SUP;
 - b) adresu sídla, ústřední správy nebo hlavní provozovny SUP;
 - c) předmět podnikání SUP;

- d) jména, adresy a jakékoli další údaje nezbytné k určení totožnosti zakládajícího společníka a v příslušných případech skutečného majitele a zástupce, který SUP zapisuje do rejstříku jménem společníka;
 - e) jména, adresy a jakékoli další údaje nezbytné k určení totožnosti osob, které jsou oprávněny zastupovat SUP vůči třetím osobám a v soudních řízeních, a údaj o tom, zda tyto osoby nejsou nezpůsobilé podle právních předpisů členských států uvedených v článku 22;
 - f) základní kapitál SUP;
 - g) v příslušných případech jmenovitou hodnotu jediného podílu;
 - h) stanovy SUP;
 - i) v příslušných případech rozhodnutí povolující přeměnu společnosti na SUP.
2. Komise prostřednictvím prováděcího aktu stanoví šablonu, která se bude v souladu s odstavcem 1 používat pro zápis SUP do obchodních rejstříků členských států. Tento prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle článku 27.

Článek 14 ***Zápis do rejstříku***

1. SUP se zapíše do rejstříku v členském státě, ve kterém má mít své sídlo.
2. SUP nabude právní subjektivity dnem, kdy je zapsána do obchodního rejstříku členského státu zápisu do rejstříku.
3. Členské státy zajistí, aby v případě nově zakládaných SUP mohlo být řízení o zápisu do rejstříku provedeno v celém rozsahu elektronicky, aniž by se zakládající společník musel dostavovat k jakémukoli orgánu v členském státě zápisu do rejstříku (online zápis do rejstříku).
4. Vnitrostátní internetové stránky pro online zápis do rejstříku obsahují odkazy na internetové stránky pro zápis do rejstříku v ostatních členských státech. Členské státy zajistí, aby se pro účely online zápisu do rejstříku používaly tyto šablony:
 - a) jednotná šablona stanov uvedená v článku 11 a
 - b) šablona pro zápis do rejstříku uvedená v článku 13.

Členské státy vydávají osvědčení o zápisu do rejstříku, které potvrzuje, že bylo řízení o zápisu do rejstříku dokončeno. Osvědčení o zápisu do rejstříku se vydává nejpozději tři pracovní dny ode dne, kdy příslušný orgán obdrží veškerou nezbytnou dokumentaci.

5. Členské státy mohou stanovit pravidla pro ověřování totožnosti zakládajícího společníka a jakékoli další osoby, která provádí zápis jménem tohoto společníka, a přijatelnosti dokumentů a dalších informací předkládaných orgánu pro zápis do rejstříku. Členský stát zápisu do rejstříku pro účely ověření uznává a přijímá každý identifikační prostředek vydaný v jiném členském státě orgány tohoto státu nebo jejich jménem, včetně identifikačních prostředků vydaných elektronicky.

Pokud je pro účely prvního pododstavce nezbytné, aby členské státy využily vzájemnou správní spolupráci, použije se nařízení (EU) č. 1024/2012.

6. Zápis SUP do rejstříku členské státy nepodmiňují získáním žádné licence nebo povolení. Zápis SUP do rejstříku, všechny dokumenty předložené během řízení o

zápisu a jejich následné změny se ihned po zápisu zveřejní v příslušném obchodním rejstříku.

Kapitola 5

Jediný podíl

Článek 15

Jediný podíl

1. SUP vydá pouze jeden podíl. Tento jediný podíl nesmí být rozdělen.
2. SUP přímo ani nepřímo nezíská a nevlastní svůj jediný podíl.
3. Jestliže je jediný podíl SUP v souladu s použitelným vnitrostátním právem vlastněn více než jednou osobou, považují se tyto osoby ve vztahu k SUP za jednoho společníka. Svá práva vykonávají prostřednictvím jednoho zástupce a řídicímu orgánu SUP bez zbytečného odkladu oznámí jméno a každou změnu tohoto zástupce. Do podání tohoto oznámení se výkon jejich práv k SUP pozastavuje. Vlastníci jediného podílu společně a nerozdílně ručí za závazky, které přijal zástupce.

Totožnost zástupce se zapíše do příslušného obchodního rejstříku.

Kapitola 6

Základní kapitál

Článek 16

Základní kapitál

1. Základní kapitál SUP činí alespoň 1 EUR. V členských státech, ve kterých není národní měnou euro, odpovídá základní kapitál jedné jednotce měny daného členského státu.
2. Základní kapitál SUP je zcela upsán.
3. Členské státy nestanoví žádnou maximální hodnotu jediného podílu.
4. Členské státy zajistí, aby se na SUP nevztahovala pravidla, která společnosti ukládají povinnost vytvářet zákonné rezervní fondy. Členské státy společně umožní vytvářet rezervní fondy v souladu se stanovami.
5. Členské státy vyžadují, aby na obchodních dopisech a objednávkových listech, ať v papírové formě, nebo na jakémkoli jiném médiu, byl uveden upsaný a splacený základní kapitál. Pokud má společnost internetové stránky, uvede se tato informace také na těchto stránkách.

Článek 17

Protiplnění za podíl

1. Protiplnění za podíl je plně splaceno v okamžiku zápisu SUP do rejstříku.
2. V případě online zápisu do rejstříku se protiplnění zaplatí na bankovní účet SUP. Následné zvýšení nebo snížení základního kapitálu je povoleno přinejmenším v peněžité a nepeněžité formě.

3. V případě peněžité platby přijímá členský stát zápisu SUP do rejstříku jako důkaz o zaplacení nebo zvýšení základního kapitálu platbu na bankovní účet u banky působící v Unii.

Článek 18

Plnění ve prospěch společníka

1. Na základě doporučení řídicího orgánu může SUP poskytnout plnění ve prospěch jediného společníka za předpokladu, že dodrží odstavce 2 a 3.
2. Plnění jedinému společníkovi SUP neposkytne, jestliže ke dni skončení posledního účetního období vlastní kapitál vyplývající z roční účetní závěrky SUP je nižší nebo by po poskytnutí plnění byl nižší než výše základního kapitálu zvýšená o tu část rezervních fondů, která podle stanov SUP nesmí být použita k plnění ve prospěch společníka. Příslušný výpočet vychází z nejnovější schválené rozvahy. Zohlední se také každá změna základního kapitálu nebo té části rezervních fondů, která nesmí být použita k plnění ve prospěch společníka, k níž dojde po dni skončení účetního období.
3. Plnění jedinému společníkovi SUP neposkytne, pokud by to vedlo k neschopnosti SUP platit ve lhůtě splatnosti své dluhy, které budou splatné po poskytnutí plnění. Řídicí orgán musí písemně potvrdit, že po úplném prověření stavu a vyhlídek SUP dospěl k odůvodněnému stanovisku, že v roce následujícím po dni navrhovaného plnění ve prospěch společníka bude SUP schopna ve lhůtě splatnosti platit své dluhy vznikající při běžné obchodní činnosti („prohlášení o solventnosti“). Prohlášení o solventnosti musí být podepsáno řídicím orgánem a jeho kopie musí být předána jedinému společníkovi 15 dní před přijetím usnesení o plnění ve prospěch společníka.
4. Prohlášení o solventnosti se zveřejní. Pokud má společnost internetové stránky, uvede se tato informace také na těchto stránkách.
5. Každý jednatel nese osobní odpovědnost za to, že doporučil nebo nařídil plnění ve prospěch společníka, jestliže tento jednatel věděl nebo vzhledem k okolnostem měl vědět, že toto plnění bude v rozporu s odstavci 2 nebo 3. Totéž platí pro jediného společníka ve vztahu k rozhodnutí provést plnění ve prospěch společníka uvedenému v odstavci 21.

Článek 19

Zpětné získání neoprávněně poskytnutého plnění

Členské státy zajistí, aby každé plnění poskytnuté v rozporu s čl. 18 odst. 2 nebo 3 bylo vráceno SUP, pokud se prokáže, že jediný společník věděl nebo vzhledem k okolnostem měl vědět, že plnění bude v rozporu s čl. 18 odst. 2 nebo 3.

Článek 20

Snížení základního kapitálu

Členské státy zajistí, aby snížení základního kapitálu SUP, které fakticky vede k plnění ve prospěch jediného společníka, bylo v souladu s čl. 18 odst. 2 a 3.

Kapitola 7 Organizace

Článek 21

Rozhodnutí jediného společníka

1. Rozhodnutí přijímaná jediným společníkem SUP jediný společník písemně zaznamenaná. Záznamy o přijatých rozhodnutích se uchovávají po dobu alespoň pěti let.
2. Jediný společník rozhoduje o těchto věcech:
 - a) schválení roční závěrky;
 - b) plnění ve prospěch společníka;
 - c) zvýšení základního kapitálu;
 - d) snížení základního kapitálu;
 - e) jmenování a odvolání jednatelů;
 - f) případné odměny jednatelů, včetně případů, kdy je jediný společník jednatelem;
 - g) změna sídla;
 - h) případné jmenování a odvolání auditora;
 - i) přeměna SUP na jinou formu společnosti;
 - j) zrušení SUP;
 - k) veškeré změny stanov.

Rozhodování ve věcech uvedených v prvním pododstavci nemůže jediný společník přenést na řídicí orgán.

3. Jediný společník smí přijímat rozhodnutí bez svolávání valné hromady. Členské státy neuloží žádná formální omezení pravomoci jediného společníka přijímat rozhodnutí, a to ani pokud jde o místo a čas přijímání těchto rozhodnutí.

Článek 22

Řízení

1. SUP je řízena řídicím orgánem složeným z jednoho nebo více jednatelů.
2. Počet jednatelů je upřesněn ve stanovách.
3. Řídicí orgán může v SUP vykonávat veškeré pravomoci, které nevykonává jediný společník nebo případná dozorčí rada.
4. Jednateli jsou fyzické osoby, případně právnické osoby, pokud to dovoluje použitelné vnitrostátní právo. Jednatelé jsou jmenováni na dobu neurčitou, není-li v rozhodnutí jediného společníka o jmenování nebo ve stanovách uvedeno jinak. Jediný společník se může stát jednatelem.
5. Jediný společník může svým rozhodnutím jednatele kdykoli odvolat. Po odvolání z funkce jednatel okamžitě ztrácí oprávnění a pravomoc jednat jako jednatel jménem SUP. Žádná jiná práva nebo povinnosti podle použitelného vnitrostátního práva tím nejsou dotčeny.

6. Funkci jednatele nesmí zastávat fyzická osoba, která k tomu podle právního předpisu nebo soudního či správního rozhodnutí členského státu zápisu do rejstříku není způsobilá. Pokud byl jednatel prohlášen za nezpůsobilého soudním nebo správním rozhodnutím přijatým v jiném členském státě a toto rozhodnutí je stále platné, musí být toto rozhodnutí v souladu s článkem 13 zveřejněno při zápisu do rejstříku. Členský stát může v rámci své veřejné politiky zamítnout zápis společnosti do rejstříku, jestliže je jednatel podle platného rozhodnutí nezpůsobilý v jiném členském státě.

Pokud členské státy pro účely tohoto odstavce potřebují využít vzájemnou správní spolupráci, použije se nařízení (EU) č. 1024/2012.

7. Osoba, jejíž pokyny nebo příkazy jednatele společnosti obvykle plní, aniž by byla formálně jmenována, se považuje za jednatele, pokud jde o všechny povinnosti a závazky, které se na jednatele vztahují. Za jednatele se osoba nepovažuje jen na základě toho, že se řídící orgán řídí jejími doporučeními, která podává v rámci své profesní činnosti.

Článek 23

Příkazy společníka

1. Jediný společník má právo vydávat příkazy řídícímu orgánu.
2. Příkazy vydanými jediným společníkem není jednatel vázán, pokud porušují stanovy nebo použitelné vnitrostátní právo.

Článek 24

Oprávnění jednat a uzavírat smlouvy jménem SUP

1. Řídící orgán SUP, složený z jednoho nebo více jednatelů, je oprávněn zastupovat SUP, mimo jiné při uzavírání smluv se třetími osobami a v soudních řízeních.
2. Každý jednatel může SUP zastupovat samostatně, mimo jiné při uzavírání smluv se třetími osobami a v soudních řízeních, pokud není ve stanovách stanoveno společné zastupování. Na žádné jiné omezení pravomocí jednatelů vyplývající ze stanov, rozhodnutí jediného společníka nebo rozhodnutí řídícího orgánu se nelze odvolávat ve sporu s třetími osobami, a to ani v případě, že toto omezení bylo zveřejněno. SUP je vázána úkony svého řídícího orgánu, i když tyto úkony nespádají do předmětu podnikání SUP.
3. Řídící orgán může přenést právo zastupovat SUP, pokud to povolují stanovy. Přenést nelze povinnost řídícího orgánu podat návrh na prohlášení konkurzu nebo zahájit obdobné insolvenční řízení.

Článek 25

Přeměna SUP na jinou právní formu společnosti

1. Členské státy zajistí, aby jejich vnitrostátní právní předpisy ukládaly SUP povinnost provést své zrušení nebo přeměnu na jinou formu společnosti, pokud SUP přestane plnit požadavky této směrnice. Pro případ, že SUP neprovede patřičné kroky pro přeměnu na jinou právní formu společnosti, jsou příslušnému orgánu svěřeny pravomoci nezbytné pro zrušení SUP.
2. SUP se může kdykoli rozhodnout, že provede přeměnu na jinou právní formu společnosti v souladu s postupem, který stanoví použitelné vnitrostátní právo.

3. SUP, u níž došlo k přeměně na jinou právní formu společnosti nebo která byla zrušena v souladu s odstavcem 1 nebo 2, přestane používat zkratku SUP.

Část 3

Závěrečná ustanovení

Článek 26

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je Komisi svěřena za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Přenesená pravomoc uvedená v čl. 1 odst. 2 je Komisi svěřena na dobu neurčitou.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 1 odst. 2 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 1 odst. 2 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament či Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 27

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro právo obchodních společností. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavce, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 28

Sankce

Členské státy stanoví sankce za porušení vnitrostátních předpisů přijatých k provedení této směrnice a přijmou veškerá opatření nezbytná k jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Článek 29

Zrušení

1. Směrnice 2009/102/ES se zrušuje ke dni, kdy uplyne 24 měsíců a jeden den ode dne přijetí této směrnice.
2. Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze II.

Článek 30
Změna nařízení (EU) č. 1024/2012

V příloze nařízení (EU) č. 1024/2012 se doplňuje nový bod 6, který zní:

„6. Směrnice Evropského parlamentu a Rady [...]/.../EU] ze dne [...] o společnostech s ručením omezeným s jediným společníkem*: články 14 a 22.

* Úř. věst. L [...].“

Článek 31
Provedení

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 24 měsíců ode dne přijetí této směrnice. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.
2. Použijí tyto předpisy ode dne, kdy uplyne 24 měsíců a jeden den ode dne přijetí této směrnice.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 32
Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 33
Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda